

Sygn. akt VI Ka 373/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 września 2014 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze w VI Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Andrzej Tekieli

Protokolant Jolanta Kopeć

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Jeleniej Górze Roberta Remiszewskiego

po rozpoznaniu w dniu 23 września 2014r.

sprawy **E. B.**

oskarżonej z art. 178a § 4 kk

z powodu apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze

z dnia 28 kwietnia 2014 r. sygn. akt II K 228/14

I. zmienia zaskarżony wyrok wobec oskarżonej E. B. w ten sposób, że podstawę prawną rozstrzygnięcia z pkt II części dyspozytywnej uzupełnia o art. 69 § 4 kk

II. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy,

III. zwalnia oskarżoną od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze obciążając nimi Skarb Państwa.

Sygn. akt VI Ka 373/14

UZASADNIENIE

E. B. oskarżona została o to, że w dniu 9 lutego 2014 r. w S., woj. (...) na ul. (...), w ruchu lądowym, kierowała samochodem m-ki A. (...) nr rej. (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości wynoszącym 0,40 mg/l, przy czym czynu tego dopuściła się będąc wcześniej prawomocnie skazaną za czyn z art. 178A § 1 k.k., Wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 24 lutego 2010 r. Sygn. Akt II K 642/10, to jest o czyn z art. 178a § 4 k.k.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze wyrokiem z dnia 28 kwietnia 2014r. w sprawie II K 228/14:

I. oskarżoną E. B. uznał za winną tego, że w dniu 9 lutego 2014 r. w S. znajdując się w stanie nietrzeźwości wynoszącym 0,40 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu prowadziła w ruchu lądowym pojazd mechaniczny marki A. (...) o numerze rejestracyjnym (...) będąc uprzednio prawomocnie skazaną wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 24 lutego 2010 r. w sprawie o sygn. akt II K 642/10 za popełnienie występku z art. 178a § 1 k.k., tj. występku z art. 178a § 4 k.k. i za to na podstawie art. 178a § 4 k.k. wymierzył jej karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 69 § 1 i § 2 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1 k.k. warunkowo zawiesił wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności w stosunku do oskarżonej E. B. na okres 3 (trzech) lat próby;

III. na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzekł wobec oskarżonej E. B. środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 2 (dwóch) lat;

IV. na podstawie art. 63 § 2 k.k. zaliczył oskarżonej E. B. na poczet orzeczonego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 09 lutego 2014 r. do dnia 28 kwietnia 2014 r.;

V. na podstawie art. 49 § 2 k.k. orzekł wobec oskarżonej E. B. świadczenie pieniężne w kwocie 200 (dwustu) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej;

VI. na podstawie art. 627 k.p.k. i art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych zasądził od oskarżonej E. B. na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe, w tym 120 złotych opłaty.

Od powyższego wyroku apelację wniósł prokurator. Zarzucił obrazę przepisów prawa materialnego art. 69§4 kk-wskutek nie zastosowania w pkt II części dyspozytywnej wyroku obok przepisów art. 69§1 i 2 kk i art. 70§1 pkt 1 kk tegoż przepisu jako podstawy prawnej warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności w stosunku do oskarżonej E. B. na okres 3 lat próby.

Stawiając powyższe zarzuty prokurator wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku przy uzupełnieniu w pkt II części dyspozytywnej wyroku przez wskazanie przepisu art. 69 §4 kk obok przepisów art. 69§1 i 2 kk oraz art. 70§1 pkt 1 kk jako podstawy prawnej warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności w stosunku do oskarżonej E. B. na okres 3 lat próby i utrzymanie w pozostałym zakresie wyroku w mocy.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja zasługiwała na uwzględnienie.

Rację ma skarżący gdy podnosi, że wskazane przez Sąd I instancji przepisy w pkt. II części dyspozytywnej wyroku nie stanowią pełnej podstawy prawnej do warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności wobec sprawcy występku z art. 178a § 4 k.k. Dodatkową podstawą do zastosowania tej instytucji prawa karnego w przypadku skazania za ten występki jest art. 69 § 4 k.k., bowiem Sąd Orzekający chcąc w takiej sytuacji warunkowo zawiesić wykonanie kary musi dodatkowo wykazać zaistnienie "szczególnie uzasadnionego wypadku" o którym mowa w tym przepisie. W sprawie niniejszej Sąd I instancji istnienie "szczególnie uzasadnionego wypadku" wykazał, o czym świadczy treść pisemnego uzasadnienia wyroku (str. 3 uzasadnienia, k. 43 akt), co jednakże nie znalazło odzwierciedlenia w podstawie prawnej z pkt. II części dyspozytywnej wyroku. Zaskarżony wyrok podlegał więc zmianie w sposób postulowany we wniosku apelacji. Podkreślić należy że tożsame stanowisko Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze prezentował już w swoich wcześniejszych orzeczeniach (zob. sprawy VI Ka 84/14, VI Ka 126/14, VI Ka 228/14).

W tym stanie rzeczy Sąd Okręgowy zmienił zaskarżony wyrok wobec oskarżonej E. B. w ten sposób że podstawę prawną rozstrzygnięcia z pkt. II części wstępnej wyroku uzupełnił o art.69 § 4 k.k. W pozostałej części Sąd Okręgowy zaskarżony wyrok utrzymał w mocy uznając że brak jest podstaw do ingerencji w jego treść w oparciu o art.439 k.p.k. względnie art. 440 k.p.k.

Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 634 k.p.k. Sąd Okręgowy kierując się względami słuszności zwolnił oskarżoną od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze obciążając nimi Skarb Państwa.

AP